

KOMMUNIST

Treparts-forhandlinger det store dyr i åbenbaringen

Af Martin Jensen

■ Industriens overenskomster, og de øvrige overenskomster på det private arbejdsmarked, er forringelser.

Fagbevægelsen håber på at trepartsforhandlingerne, der vil finde sted om et par måneder, vil løse alle de problemer, der ikke blev løst denne gang.

Men hvad er realiteterne?

Det bliver ikke sagt direkte, men alt tyder på at EU's finanspagt vil slå igennem i trepartsforhandlingerne.

Det står nu lysende klart, at reallønnen vil falde drastisk. I stedet vil man foregøgle, at frit valg på alle hylder med hensyn til pensioner, arbejdstid, seniorordninger og uddannelse vil løse det hele.

Hvorfor er arbejdsgiverne så forhåbende på at løse problemerne på denne måde, og hvorfor er fagbevægelsen så svag i koderne?

Overforbrug og overforbrug

Det er lykkedes at bilde danskerne ind, at vi alle skal være med til at løse finanskrisen.

Men det er ikke lønmodtagerne der har skabt krisen. Der tales om overforbrug. Men hvilket "overforbrug"? Lønmodtagerne lever ikke over evne, men det gør finansfolkene på de bonede gulve. Vi har set hvordan finansverdenen har misbrugt de bankpakker, de fik ved hjælp af skatte kroner.

Ifølge beregninger, som Ritzau Finans har lavet, har det irske eventyr alene kostet Danske Bank over 20 milliarder kroner.

Hele øvelsen går simpelthen ud på, at kapitalismens krise skal betales af lønmodtagerne via skatterne, hvilket vil forringe reallønnen.

Direktør Peter Straarup, Danske Bank, er nu gået på pension som 60-årig, og det er ikke en pension der kan sammenlignes med en lønmodtagers. Han vil få 3,1 millioner

kroner om året livet ud, og han behøver ikke at vente til han bliver 65.

Det skriger jo til himlen, når man tænker på de mange pensionister, der må hutle sig igennem på en ussel folkepension.

Hemmelige forhandlinger

Det er beskæmmende at se, at fagbevægelsens forhandlere i den grad underkaster sig EU.

De netop gennemførte

overenskomstforhandlinger er blevet gennemført i en hemmelighed, som man aldrig har set før. Fagbevægelsens medlemmer er ikke blevet orienteret om forløbet. Fagbevægelsens top har ikke bedt medlemmerne om deres mening, tværtimod. Nu skal medlemmer stemme om et overenskomstforslag, som de ikke har haft nogen indflydelse på.

Når Thorkild Jensen, formanden for Dansk Metal og

DI's administrerende direktør, Karsten Dybvad, nikker venligt til hinanden på pressemødet efter forhandlingernes afslutning, så er det udtryk for en foragt for lønmodtagernes fornuft.

Karsten Dybvad sagde på mødet: "Skal vi væk fra udsigten til nulvækst, kræver det, at vi arbejder mere. Derfor er vi blevet enige om at styrke medarbejdernes lyst til det." På dansk betyder dette at arbejdsløsheden vil stige.

Med bind for øjnene

■ EU topmødet 1. marts skal vedtage den forhåbte finanspagt. Regeringen har meddelt den undrende danske befolkning, at Danmark frivilligt vil tilslutte sig den.

Men når den skal underskrives og senere sendes til godkendelse i Folketinget, vil det ske med bind for øjnene.

Traktaten er endnu ikke officielt oversat til dansk.

Kræv folkeafstemning

Den danske underkastelse er et groft brud på demokratiet og det danske nej til Europolitikken. Støt underskriftsindsamlingen med krav om folkeafstemning.

Hent lister hos Kommunistisk Parti i Danmark, eller download en liste på www.kommunisterne.dk

Du kan underskrive online på Folkebevægelsen mod EUs hjemmeside www.folkebevaegelsen.dk

Skriv under online mod EU's finanspagt på www.folkebevaegelsen.dk

Syriens "venner"

En dansk delegation af kommunalbestyrelser har været på besøg i Syrien, bl.a. i byen Hama, der ifølge medierne er en af hovedbyerne for oprør. Efter et besøg på byens rådhus konstaterer de, at der er en demonstration af 15–20 kvinder uden for rådhuset, der protesterer mod regeringen. To af delegationens medlemmer, der kan arabisk, taler med kvinderne, og konstaterer samtidig at der tages en række billeder med mobiltelefoner.

Hjemme på hotellet ser de nyheder fra tv stationen Al Jazeera, hvor de konstaterer at billeder af dem er manipuleret ind i en massedemonstration, hvor det oplyses at den fandt sted i Hama, og at fem er dræbt af regeringsstyrker, herunder de to kommunalbestyrelsesmedlemmer. De må omgående ringe hjem til deres opskræmte familier og fortælle at de lever, og at der ikke har fundet en sådan demonstration sted.

Genbrugsmodellen

Hverken de danske eller internationale medier har dementret nyheden fra Al Jazeera, der er stationeret i det enevældige kongedømme Qatar, en af Danmarks venner i den arabiske liga. I de danske medier er præsident Assad blevet til diktatoren Assad, trods det at han er folkevalgt, jfr. Syriens forfatning.

Den såkaldt frie verden har besluttet, at det var forkert af syrerne at vælge ham, hvorfor han skal fjernes med alle til rådighed stående midler. Da det ikke går så let som da man fjernede den græske og italienske statsminister, genbruger man modellen fra Libyen. Våbenhandlerne har igen gyldne dage, og en oprørshær har længe været under opbygning, startet af Det Muslimske Broderskab.

Veto ændrede konceptet

Den syriske oprørshær har hovedsæde i Nato-landet Tyrkiet, hvor Broderskabet også har hovedsæde. Hæren bliver godt forsynet med våben, ligesom oprørshæren blev i Libyen. Om det også gælder våben til de mange omtalte snigskytter, kan ikke dokumenteres, lige så lidt som at de skulle være udkommanderet af den officielle hær.

Men da Kina og Rusland nedlagde veto mod at invadere eller sende bombefly mod Syrien "for at forhindre drab på civile" måtte denne del af Libyen-konceptet ændres. Det blev så til dannelsen af "Syriens venner" med Syriens gamle kolonimagt Frankrig i spidsen. Blandt disse venner ses de sorteste arabiske regimer, der torturerer demonstranter der kæmper for demokrati, pisker kvinder der kører bil, og hugger hænder af fattige tyveknægte. Og selvfølgelig også besættelsesmagten Israel med sin "Lebensraum politik", der både har besat mere og mere af Palæstina og Golan-højene i Syrien.

I nærværende blad er en liste over de arabiske forbunds-fæller i slaget om Syrien. Forbunds-fæller, som sikkert vil holde ved, når turen kommer til Libanon og Iran.

"Nyttige idioter"

Som i Libyen har også Syrien været ramt af krav fra Verdensbanken og finanskapitalens krav om privatiseringer og sociale nedskæringer. Som i Libyen startede "oprøret" også med demonstrationer mod disse nedskæringer, som f.eks. de omtalte kvinder i Hama gjorde. De sårede og traumatiserede unge fra den Libyske oprørshær, som p.t. er i behandling i Danmark, fortæller også tragiske historier om manipulation og vildførelse. Historier, der heller ikke nyder mediernes bevågenhed.

Det er derfor dybt bekymrende når Danmark med SF-udenrigsministeren i spidsen og Enhedslisten som halehæng fører Danmark ind i den aggressive kreds af "Syriens venner". Har de dog intet lært om imperialismens mål og metoder?

Nye syndebukke

Fri jagt på arbejdsløse og syge

Af Lilli Rodeck

■ Mange af vore store forfattere har gennem tiderne beskrevet vilkårene for mennesker, der blev ramt af arbejdsløshed og sygdomme. Billedet af den ydmyge arbejder med hatten i hånden blev et billede på 30'erne og krigen.

Naivt troede vi, at det var fortid. Men formanden for socialrådgiverne fortæller, at det bliver mere og mere almindeligt, at arbejdsløse uden dagpengene nu kommer med hatten i hånden og skamfulde ansøger om kontanthjælp.

Førtidspensionen

Hvad er der sket, siden vi nu står i samme situation som vore forældre og bedsteforældre?

I Nyrups regeringstid startede den reformproces, hvor først førtidspensionen ændredes, således at det i dag er yderst svært at få tildelt denne ydelse, selvom specialister og praktiserende læger anbefaler pension. Den daværende regering påstod at det var nødvendigt, fordi fremtiden ville komme til at mangle arbejdskraft. VKO fortsatte reformerne med indførelsen af starthjælp og "varig hjælp". VKO mente, at pisk var og er det bedste middel mod ubrugelige borgere. Mange af deres reformer var rettet mod ikke etniske danskere. Udlændinge og især muslimer var syndebukke i de 10 år VKO havde magten.

Skiftende syndebukke

Ved valget september 2011 håbede mange, at der ville ske ændringer. Folk var blevet

trætte af fremmedhad og den kraftige stigning af fattige i vores samfund i de 10 år med VKO. Antallet af fattige blev fordoblet. Mere end 60.000 børn vokser op i fattigdom i Danmark, som er verdens 13. rigeste land.

Men af en eller anden grund lever vi i vores verden med skiftende syndebukke. Hvor "de fremmede" var syndebukke under Nyrup-regeringen og VKO, er fattige, syge og arbejdsløse nu årsag til "alle vores problemer".

Ingen forståelse

De politikere, som netop denne gruppe håbefuldt har stemt på, har siden valget nærmest kørt en kampagne mod mennesker på overførselsindkomst. Bemærkninger om, at man "skal yde før man kan nyde" og at man "skal gøre sin pligt" har fået voldsomme følger for middelklassens holdninger over for fattige. Hvor man før havde forståelse for, at livet ikke altid er nemt, og at man kan blive fattig uden egen skyld, er holdningen i dag den modsatte. Nu mener især middelklassen, at

fattigdom er selvforskyldt, og at de mennesker, som modtager overførselsindkomst er en byrde for samfundet.

Holdnings-propaganda

Det er ikke underligt, at mennesker som bliver indprentet, at over 50% af Danmarks befolkning er uden for arbejdsmarkedet, bliver lette ofre for regeringens kampagne mod arbejdsløse, syge og gamle. Middelklassen er også utilfreds med, at deres skattekrone bruges til de mennesker, som de opfatter som "dovne". At de selv modtager en stor del af overførselsindkomsterne, glemmes i farten. Gratis skole, deres egen uddannelse, gratis læge og sygehuse, børnecheck, veje, medicintilskud m.m. betragtes ikke som skatteyderbetalte ydelser.

Drømmen om velfærd fordampede i årene siden 1993, hvor Nyrup-regeringen startede angrebet på de kollektive sikrings-systemer efter ordre fra EU, der siden Maastricht-traktaten har krævet omlægning og nedlægning af vores danske model, som har skabt vort samfunds velstand.

KOMMUNIST

21. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 10,- kr.

Redigering af marts-nummeret er afsluttet 20. februar. Afleveret til Postvæsenet: 22. februar.

Deadline kommende numre:
April – 19. marts
Maj – 16. april

Kommende numre afleveres til Postvæsenet:
April – 28. marts
Maj – 25. april

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Fiasko

Hvis nedturen skal vendes skal der stilles krav

Af Betty Frydensbjerg Carlsson

■ Direktøren for Dansk Industri havde svært ved at skjule sin glæde, da han sammen med fagbevægelsens forhandlere fra CO-Industri fremlagde resultatet af overenskomstforhandlingerne.

Helt fra starten var der al mulig grund til bekymring, da de eneste krav der kom til offentlighedens kendskab var arbejdsgivernes krav. Den omvendte verden må man sige. Dog ymtede Metalformanden noget om at reallønnen i hvert fald skulle bevares... Det skulle den så ikke alligevel, viste det sig.

Lønninger nede og oppe

Lønninger, arbejdsløshedsdagpenge og pensioner har længe været udhulede af voldsomme prisstigninger, ikke mindst på basale fornødenheder som mad, medicin, transport, el, varme og børneinstitutioner.

Men hvis forliget vedtages, vil virksomhedernes overskud stige og reallønnen falde endnu mere. Ja reallønnen falder så meget, at selv storbankernes økonomer rynker brynene, for – som de siger – det er ikke ligefrem yderligere nedgang i forbruget der er brug for.

At elitens topchefer bevilger sig selv enorme lønstigninger redder ikke problemerne, men viser kun

at de i hvert fald ikke agter at ofre noget på krisens alter. Og da slet ikke når de kan få arbejderne til at betale deres gilder. Deres lønstigninger, fordelt på arbejderne, kunne ellers nok have reddet noget af reallønnen.

Aktionærjubel

Både arbejdsgiverne og fagbevægelsen – med og uden smil – påstår i deres kommentarer, at reallønsnedgangen vil styrke erhvervslivets konkurrenceevne, og dermed være med til at skabe nye arbejdspladser.

Man kunne i så fald gå ud fra, at virksomhederne nu har fået mulighed for at sænke deres priser, så de kan underbyde deres konkurrenter. Der ved kunne de så ekspandere og skabe nye arbejdspladser. Men så skulle økonomerne da ikke være så bekymrede og sige at reallønnen udhules. Så vi vil såmænd nok se, at virksomhederne, traditionen tro, putter de sparede udgifter til deres ansatte arbejdere i lommen, og jubler med aktionærerne, der kvitterer med stigende aktiekurser. Det skaber ingen nye arbejdspladser.

Socialt løntryk

En anden sikker tradition er, at de andre brancher følger retningslinjerne fra industriforliget. Derfor har især supermarkedernes kassearbejdere, såkaldte kassedamer m/k, været nævnt som sikre ofre for yderligere reallønsfald.

Disse hårdt arbejdende mennesker har normalt kun mindstelønnen, der ikke ligger meget over den uofficielle fattigdomsgrænse som f.eks. kontanthjælpen er sat til. De misbruges groft som "løntrykkere" mod netop kontanthjælpens størrelse. Det er et væddemål værd, at f.eks. Danmarks rigeste familie A.P. Møller Mærsk, der bl.a. ejer NETTO-kæden, nok ikke vil bruge den forbedrede

konkurrenceevne til at skabe nye arbejdspladser. Rent faktisk har denne rige koncern fundet ud af, at de endog kan spare de billige kassedamer m/k væk, og lade kunderne selv scanne deres varer og betale via en automat. Det er sandelig ikke "rettidig omhu" for danskerne og Danmark, der plager koncernen.

De udstødte

Det er heller ikke omhu for de syge og handicappede der plager de politiske partier, der nu vil ændre både loven om førtidspension og fleksjob. Foreløbigt forlyder det at kronisk syge under 40 år, i stedet for pension eller eventuelt et fleksjob, skal i "et udviklingsforløb" (?)

Venstre har øjeblikkeligt lagt ud med at eksistensgrundlaget så skal være lavere end kontanthjælpen. De har sågar udvidet kravet

til også at omhandle yngre arbejdsløse på dagpenge eller kontanthjælp. Ydelsen skal formindskes for unge og yngre op til 30 år. Netop den alder hvor man stifter familie og etablerer sig. Den verdensfjerne begrundelse er, at fattigdom vil være motiverende for at skaffe sig et job. Disse forkælede politikere har tydeligvis aldrig selv prøvet at skulle klare sig igennem uden penge nok til de stigende udgifter, evigt søgende jobs som ikke er til rådighed.

Nedtur

Den etablerede presse gør meget ud af at den nye regering hurtigt har tabt sit flertal i meningsmålingerne.

Men det handler ikke om manglende lederskab, som de professionelle kommentatorer kører frem med. Det handler om den skuffelse det har været for regeringspartierne

vælgere, at regeringspartierne er fortsat ad samme spor som den borgerlige regering. Med de socialdemokratiske faglige topfolks svaghed overfor arbejdsgivernes krav til overenskomstfornyelsen, kan vi med rette frygte de kommende trepartsforhandlinger.

Trepartsforhandlinger

Forhåbentlig vågner Holger Danske, og siger nej til det ynkelige industriforlig og de lignende forlig, der kommer efter. Og forhåbentlig retter de faglige ledere ryggen til de kommende trepartsforhandlinger, så det ikke bliver to mod en, eller endnu værre treenighed. Nye tal viser, at Danmark er Europas dyreste land at leve i, og økonomerne efterlyser en helhedsplan i den anledning. Et krav som fagbevægelsen derfor bør stille er et øjeblikkeligt pris- og avancementstop.

Fastlåst i arbejdsløshed

Langtidsledigheden eksploderer og bliver værre af reformerne

Af Brian Olsen

■ På to et halvt år, fra sidst i 2008 til midten af 2011, er antallet af lønmodtagere som har været arbejdsløse mindst 80 procent af tiden det seneste år, næsten firedoblet. Antallet af langtidsledige er steget fra 15.000 til 56.000. Det skriver Ugebrevet A4. Det vil sige, at over hver tredje arbejdsløse også er langtidsledig, viser beregninger, som LO har foretaget.

Konsekvenserne

Med de nye beskårede dagpengeregler er der mange der nærmer sig dagpengegrænsen. Formanden for 3F's A-kasse mener, at situationen er uholdbar, da folk ikke selv er herre over den håbløse situation, de er havnet i.

Situationen for ledige over 50 år er endnu mere alarmende. Her er næsten halvdelene langtidsledige, altså uden fast job i mere end to år, viser LO's tal. Når den nye dagpengereform træder i kraft i januar 2013, kan op mod 850 ledige over 50 år og derover hver eneste måned miste

deres dagpenge pga. den nye dagpengereform. Det viser en prognose fra arbejdsløsheds-kassernes samvirke (AK Samvirke).

De ældre

For at gøre ondt værre er tilbagetrækningsreformen alene konstrueret for at skabe større arbejdsløshed, faldende realløn og dermed sætte gang i tilpasningsmekanismerne.

Tal som Ugebrevet A4 har fået adgang til, og som ikke kom med i efterårets vismandsrapport, viser at tilbagetrækningsreformen vil øge ledigheden med op til 24.000 i 2020. En beregning som LO fik lavet, inden den daværende regering/EU bandt Danmark op på efterlønsreformen, viser at en total afskaffelse af efterlønnen ville medføre 60.000 flere arbejdsløse i 2020. Beregningen er udført på Danmarks statistiks økonomiske model ADAM.

Det er på tide at arbejderne, fagbevægelsen og hele den danske befolkning tager et opgør med EU's usociale og arbejdsløshedsskabende diktater.

Reallønsnedgang

Fra Bygge-, Anlægs- og Trækar-tellet har vi modtaget følgende:

Det har ikke skortet på advarsler om at de nye overenskomster vil betyde reallønsnedgang. I forvejen var man ude på en ruche-bane tur.

Det fremgår af de nyeste løntal fra Dansk Arbejdsgiverforening, at den årlige lønstigning for arbejdere i byggeriet er på 0,9 procent fra 4. kvartal 2011. Det er et godt stykke under lønstigningerne på hele DA området, som var på 2,1 procent.

Med en inflation på 2,6 procent, betyder det en real-

lønsnedgang i 4. kvartal 2011 på 1,7 procent. Dermed har bygge- og anlægsarbejdere haft reallønsnedgang uafbrudt siden 3. kvartal 2009.

Det eneste positive i tallene er, at der trods alt er tale om en stigning fra 3. kvartal 2011, hvor lønudviklingen var et rundt nul.

Hvis bygningsarbejderne for alvor skal vende den negative reallønsudvikling, så skal de i virksomhederne og overfor deres ledelser tage initiativ til at forbedre byggeprocessen, så man undgår spildtid og materialespild, undgår fejl

og mangler og bringer antallet af arbejdsulykker ned. Her er der særdeles mange milliarder at hente for virksomhederne og for bygningsarbejderne.

Helt ind til benet handler det om at få produktivitetsudviklingen sat i vejret. Imidlertid lader det til, at denne problemstilling er helt og aldeles fraværende i de fleste direktionslokaler i bygge- og anlægsvirksomhederne.

Kilde: Danmarks Statistik, DA-lønstatistik og BAT's beregninger

FRA ARBEJDSMARKEDET

Opbevaring af ledige

Over halvdelen af de arbejdsløse teknikere er langtidsledige. Og mellem 500 og 600 af de langtidsledige har nu mindre end et år til at finde sig et arbejde, inden de ryger helt ud af dagpengesystemet.

Teknisk Landsforbunds medlemmer er hårdt trængte. Det er svært at komme ind på arbejdsmarkedet igen, også selvom man søger uden for sit fagområde.

"Da der var højkonjunktur besluttede man at satse på aktivering i små og mellemstore virksomheder. Det er præcis disse virksomheder, der nu er ramt af lavkonjunkturen. Det betyder, at de aktiverede ikke får noget job ud af deres aktivering. I stedet bliver det bare opbevaring af de ledige og gratis arbejdskraft for arbejdsgiverne," siger Mariann D. Sørensen, forretningsfører

i Teknikernes A-kasse.

"Tidligere havde de ledige gode muligheder for efteruddannelse. De muligheder er forsvundet. Det er én af de ting man må se på ved trepartsforhandlingerne, som begynder til foråret."

Kristent nederlag

Med rettens hjælp havde den kristelige, gule fagforening forsøgt at få Malerforbundet dømt til at skulle agere service-sekretariat for et af den gule fagforenings medlemmer. I Byretten tabte malerne i første omgang, men i appelsagen ved Østre Landsret fik forbundet medhold: Malerforbundets medlemmer betaler ikke kontingent for at servicere medlemmer af gule organisationer.

Malerforbundet syntes det var et nummer for broget, at de kristelige først skulle have

lov til at nasse på Malerforbundets overenskomst, og sidenhen kunne forlange, at Malerforbundet brugte tid og ressourcer på at servicere den gule forenings medlemmer.

Konflikthåndtering

Den kraftige medarbejderkritik af forholdene på det kritiserede bosted Blåkærgård bør føre til ny fokus på konflikthåndtering, mener FOA. Regionens egen tilsynsrapport om det socialpsykiatriske botilbud dokumenterer problemer med arbejdsmiljøet.

Sagen om det tragiske drab på en pædagog på institutionen ved Viborg trækker en slem bræmme af både politisk svigt og af ledelsessvigt – især i forhold til arbejdsmiljøet.

"Arbejdsmiljøet på institutionen har helt tydeligt været i knæ. Arbejdet har været præget af langtidssygemeldin-

ger, personalenedskæringer, en meget hård beboersammensætning og gentagne voldsepisoder. Det er vanvittigt, hvis det er rigtigt, hvad tidligere medarbejdere siger, at hver gang de har klaget over voldsepisoder, har svaret været, at man kan få en overfaldsalarmer," siger sektorformand Karen Stæhr fra FOA's social- og sundhedssektor.

"Man kunne passende starte med at sætte området på finansloven – og ikke lade psykiatrien være afhængig af midler fra de såkaldte satspuljer," siger hun.

Dovne arbejdsløse

Beskæftigelses- og integrationsborgmester i Københavns Kommune, Anna Mee Allerslev (RV) mener, at der er to effekter af debatten set fra en arbejdsløses synspunkt. "Den har motiveret de arbejdsløse

til ikke at blive identificeret med en, der er doven. For man må erkende, at der er nogle der mangler motivation til at arbejde, men at tale om dovenskab, det er at stramme den," siger hun og fortsætter:

"Den anden side af sagen er, at der er mange, som er motiveret til at arbejde og som føler sig brændemærket af debatten. De har dårlig samvittighed over ikke at være i job, selvom vi taler om personer, der har søgt mellem 100 og 150 jobs."

Mange af landets kommuner mener ikke, at dovenskab er problemet. Mange unge har for eksempel været længe væk fra arbejdsmarkedet. Det er ikke fordi de er dovene, det er fordi, at de har svært ved at identificere sig med at være på en arbejdsplads. De arbejdsløse oplever at de får

Skat på arbejde

At skatten på arbejde skal ned, er blevet et slagord, der bruges af mange.

Af Bo Møller

■ Diskussionen går mest på, hvordan skatten skal sættes ned: Skal det især komme de lavtlønnede eller de højtloønnede til gode?

Men skal skatten overhovedet sættes ned? Hertil er at sige, at mange undersøgelser viser, at befolkningen faktisk ikke har noget mod at betale skat, bare skatten benyttes fornuftigt, dvs. til skoler og daginstitutioner, hospitaler og hjemmehjælp.

Indgroet myte

Samtidig er det en fast indgroet myte, at skatten på arbejde er høj her i landet. Men virkeligheden er en anden! OECD har sidste år opgjort, hvor meget indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag udgør af de samlede lønomkostninger i forskellige lande.

Opgørelsen gælder for en enlig uden børn, der har en gennemsnitlig lønindkomst.

I Danmark udgør skat og arbejdsmarkedsbidrag

38,6 pct. af lønomkostningerne.

I 12 EU-lande er denne procent højere end i Danmark og i 8 EU-lande er procenten lavere.

De resterende 6 EU-lande indgår ikke i opgørelsen. I toppen ligger Belgien med hele 55,4 pct. efterfulgt af Frankrig (49,3 pct.) og Tyskland (49,1 pct.).

Ser vi kun på de nordiske lande, så ligger Sverige og Finland over Danmark, mens Norge og Island ligger under.

Det er rigtigt, at ses bare på indkomstskatten, ligger Danmark i top med 27,9 pct.

Til gengæld udgør arbejdsmarkedsbidragene kun 10,7 pct. I fx Belgien udgør indkomstskatten noget mindre end i Danmark, nemlig 21,6 pct. Til gengæld udgør arbejdsmarkedsbidragene hele 33,8 pct.

Mellem år 2000 og 2010 er skat på lønindkomsten faldet med 13 pct. i Danmark, men kun med 5 pct. i alle OECD-lande under ét.

Øget profit

Når regeringen og de borgerlige taler meget om den for høje skat på løn, er formålet ikke, at det skal blive billigere for lønmodtagerne.

Formålet er, at kan skatten på lønnen sættes ned, så kan arbejdsgiverne samtidig sætte reallønnen yderligere ned og derved øge profitten. Hermed vil ske en omfordeling fra skattebetalte velfærdsydelse til privat profit.

Redigeret af Martin Jensen

personlige problemer, som følge af ledigheden.

Når man har været arbejdsløs i længere tid, kan man få psykiske skavanker som depression, skriver Avisen.dk.

Pædagogerne ved bedre end KL

BUPL's formand, Henning Pedersen hilser det velkomment, at Kommunernes Landsforening (KL) formulerer nogle ambitioner på daginstitutionernes vegne. Men han mener ikke, at det i det daglige vil få nogen betydning.

”Pædagogerne ved allerede, hvordan man tilrettelægger forløb for børns læring, og det gør de uden at have en skematisk opfattelse af, at læring er noget der forgår i bestemte forløb på forskellige tidspunkter af dagen,” siger han. Og han fortsætter:

”Der er ikke noget galt i, at pædagogerne planlægger ting, og at de organiserer sig. Men der er en fare i at have for høj en grad af struktur og stramme planer, hvis den retter sig mod børnene. Hvis man har sådan en tjekliste, som børnene pinedød skal igennem, så kan det resultere i, at børnene mister deres læringslyst allerede inden de er kommet i skole.

Slaveforhold

Vi har hørt mange historier om horrible forhold for polske arbejdere på danske byggepladser. Her vil vi tage et eksempel, som Fagbladet 3F har sendt ud.

Bygherre Jørgen Jepsen nægter at lade polakker forlade en faldefærdig bygning, selvom politiet og kommunen har krævet det flere gange. Og han afviser, at han behand-

ler sine to polske arbejdere dårligt.

Han mener, han gør dem en tjeneste i og med han har givet dem arbejde. Timelønnen er 70 kroner, og de skal arbejde og bo i Jepsens faldefærdige fabriksbygning i to til tre uger ad gangen, inden de kan tage hjem til deres familier i Polen.

Sådan har de to ufaglærte arbejdet for Jepsen og hans søn i mange måneder. Og sådan regner Jepsen med, at det skal fortsætte et par år endnu.

”De er ufaglærte, og kan ikke få arbejde. Hos mig bliver de oplært, og når de har arbejdet for mig i to år, laver jeg et certifikat til dem, hvor der står, at de kan blande cement og sådan noget. Så er de udlærte murerarbejdsmænd.”

Kynismen har ingen grænser.

ØKONOMI

Af Bo Møller

Budgetlov

I marts måned sidste år lancerede den daværende borgerlige regering ideen om en budgetlov, der skulle lovfæste 4-årige budgetter for staten, regionerne og kommunerne. Hvis kommuner og regioner overskred deres lovfæstede budgetter, så skulle de straks straffes økonomisk.

Loven blev ikke vedtaget inden folketingsvalget sidste efterår. Den nye regering valgte dog på dette som på så mange områder helt at følge den tidligere regerings økonomiske politik.

I regeringsgrundlaget skrives der således følgende: 'De politisk fastsatte udgiftsrammer skal overholdes og overskridelser af de vedtagne flerårige budgetter undgås. Regeringen vil derfor blandt andet foreslå en budgetlov, som indfører udgiftslofter for stat, kommuner og regioner'.

Med aftalen om den såkaldte 'Finanspagt' eller 'Europagt', der efter krav fra især Tysklands Angela Merkel blev indgået den 30. januar, får begrebet 'budgetlov' en ny og meget vigtig funktion. I pagten står der direkte, at lande uden for euroen, herunder Danmark, som en betingelse for at kunne deltage i finanspagten skal vedtage en bindende lovgivning, der regulerer størrelsen af det offentlige underskud. Helst havde Angela Merkel set, at reglerne om offentligt underskud skulle indføres i landenes grundlove, men hun har åbenbart forstået, at grundlovsændringer ikke er noget, man sådan bare lige kan lave, fordi Tyskland ønsker det. Men en budgetlov kan man lave, og med finanspagten indføres så regler om, at hvis et land overskrider sit underskud i forhold til budgetloven, så kan det blive slæbt for EU-domstolen og her blive idømt en bøde, der for Danmarks vedkommende kan komme op på omkring 1,5 milliarder kr.

Det er med stor beklagelse, at vi kan konstatere, at flertallet i det danske folketing bakker op om, at Danmark skal blive en del af finanspagten – og at vi skal deltage uden at spørgsmålet kommer til folkeafstemning.

Men hvorfor er en sådan EU-styret budgetlov så slem?

- Det er ikke rart, at det skal være EU, der beslutter, hvilken økonomisk politik, der skal føres i Danmark, og det er slet ikke rart, at Danmark kan blive idømt bøde for ikke at følge EU-politikken fuldt ud. Det er, uanset hvad udspekulerede betalte jurister måtte finde af argumenter, afgivelse af endnu mere suverænitet.
- Selve ideen med en budgetlov og dens regulering af, hvor stort underskud, det offentlige må have, kommer til at bremse muligheden for i krisetider at føre offensiv og ekspansiv økonomisk vækstpolitik for bl.a. at begrænse arbejdsløsheden.
- Budgetloven vil tvinge staten, kommuner og regioner til at skære yderligere ned på offentlige udgifter til de såkaldte velfærdsydelser, for ikke at risikere at bryde loven og derfor stå til bødestraf. I stedet for at føre en politik, der modvirker krisen, vil det modsatte derfor ske: Arbejdsløsheden vil vokse yderligere bl.a. pga. fyringsrunder i det offentlige.
- Selv om Danmark på et tidspunkt skulle komme ud af krisen, vil budgetloven stadig spille ind, da den vil tvinge os til at spare op for at bringe den tidligere stiftede gæld ned. Det offentlige skal altså køre med overskud, hvilket kun kan ske ved at spare på velfærdsydelserne.
- Den budgetlov, som regeringen i sit regeringsprogram omtaler, skulle fastlægge overgrænsningen for de offentlige udgifter i de næste 4 år. Den budgetlov, som finanspagten kræver, har principielt ingen tidsbegrænsning. Det betyder, at det uanset udviklingen i økonomien ikke vil være muligt at ændre loven uden at risikere bødestraf fra EU.

Det er dybt beklageligt, at den såkaldt 'røde' regering på denne måde fører en helt i gennem borgerlig økonomisk politik. Det er også dybt beklageligt, at dele af fagbevægelsen bakker op om dansk tilslutning til finanspagten. 'Finanspagten er en nødvendighed for at skabe mere økonomisk stabilitet i Europa. Stabilitet er hovedforudsætningen for, at EU kan skabe ro til de nødvendige vækst- og beskæftigelsestiltag', udtaler LO-formand Harald Børsting, selv om finanspagten netop vil hindre reelle vækst- og beskæftigelsestiltag.

Psykiatri i krise

Spare iver har betydet omsorgssvigt for psykisk syge til fare for de syge og for omgivelserne

Af Lilli Rodeck

■ Februar var præget af en debat om psykiatriområdet, som udskriver patienter for tidligt og som ofte har lange ventelister. Månedens fremviste også en konflikt mellem politikerne og psykiaterne.

Siden 1970'erne har psykiatrien oplevet omlægninger, hvor målet for politikerne var at spare dyre senge og opbygge distriktspsykiatri. Ideen kom fra Italien, hvor man opbyggede et system, der ligestillede synet på psykiatri med den somatiske behandling.

I Italien var målet ikke besparelser, men at opbygge en moderne psykiatri, som gav flere og bedre tilbud til psykisk syge. Da danske politikere hørte om det italienske projekt, øjnede de hurtigt de store besparelser, som der kunne være i et projekt som distriktspsykiatri.

Elendig omlægning

Resultatet blev hurtigt tydeligt. De psykiatriske hospitaler fik nedlagt mange sengepladser. Der blev opbygget et netværk af opholdssteder for kronisk psykisk syge beboere samt distriktspsykiatriske centre.

Man mener, at der er mellem 100 og 200 distriktspsykiatriske teams. Det skal ses i forhold til antal kommuner og byer. For mange psykisk syge er transport til distriktspsykiatrien et stort problem. Et andet velkendt problem er åbningstiden, hvor de syge ikke kan få kontakt til distriktspsykiatrien om aftenen eller i weekenderne.

Antallet af sengepladser var i 1984 16.000. I 2004 var der kun 3.408 pladser tilbage. Denne reduktion har haft voldsomme følger for mange psykotiske, som er endt med at blive politiets problem.

Overladt til Politiet

Et grelt eksempel er mordet på en pædagog fra et opholdssted for psykisk syge, hvor en beboer, som var alt for farlig til et opholdssted, endte med at begå mordet. Det udløste en stor politijagt.

En politipatrulje blev angrebet af en psykisk syg med håndøkse. Det er et held, at betjentene ikke valgte at skyde manden.

Der findes flere eksempler på situationer, hvor psykisk syge slår eller overfuser tilfældige personer. Men med en psykiatri, som stort set er nedlagt, ender mange mennesker med psykose i situationer, hvor de bliver til fare for sig selv og deres omgivelser. Det kan resultere i, at fængsler overtager rollen som psykiatriske hospitaler.

Stor overdødelighed

Et andet problem, som også er nået frem til offentlige-

den, er at læger ofte overser somatiske sygdomme hos psykisk syge. Det betyder en kraftig overdødelighed hos denne gruppe borgere. Medicinere og kirurger har tendens til at betragte symptomer på somatiske sygdomme som psykisk betingede lidelser. Dertil skal lægges, at en del af psykofarmakaene skader kroppen og giver øget risiko for tidlig død.

På baggrund af februars historier om psykiatriens mange

problemer bør det være et krav, at der oprettes flere psykiatriske sengepladser, at distriktspsykiatrien gentænkes således, at den bliver til for brugerne og ikke indrettes efter politikernes ønske om besparelser. Der skal også være krav om uafhængig forskning i psykofarmaka samt efteruddannelse af lægestanden.

Som psykiatrien fungerer nu, er det omsorgssvigt af psykisk syge medborgere. Og det er helt uacceptabelt.

Informationer om Bil'in og den 7. internationale konference for folkelig kamp i Bil'in

■ Iyad Burnat, formand for Bil'ins Folkelige Komité imod Muren og Besættelsen, har netop besøgt Danmark, hvor han har holdt oplæg på 7 velbesøgte møder på Fyn og i København. Han har ønsket, at Palæstina-Initiativet skulle formidle hans invitation til deltagelse i den 7. konference i Bil'in. Det gør vi hermed og med stor glæde, og vi er også parat til at bistå med yderligere oplysninger f.eks. om, hvordan man bedst rejser til og på Vestbredden.

Bil'in er en lille landsby med 1.800 indbyggere, som muren har afskåret fra mere end halvdelen af dens landbrugsjord. På deres og de tilliggende landsbyers jorde er der blevet opført store bosættelser.

Kamp mod bosættelser

Igennem 7 år har landsbyens

beboere – mænd, kvinder og børn – gennemført demonstrationer på et ikke-voldeligt grundlag hver eneste fredag. I demonstrationerne har der deltaget både israelske og andre internationale aktivister og intellektuelle. Denne måde at protestere mod muren og besættelsen på har spredt sig til adskillige landsbyer på Vestbredden. En kombination af den folkelige modstand, international opmærksomhed og pres samt en retssag ved Israels højesteret har medført, at hegnet nu er blevet flyttet 500 m, så landsbyen har fået en del af sin jord tilbage.

Ikke-volds-modstand kræver kreativitet, og den er inspireret af og er en videreudvikling af Ghandis og Sydafrikas metoder. Landsbyernes folkelige kamp kombineres med retssager ved israelsk højesteret, ved civil ulydighed

f.eks. ved kørsel i busser og biler på de sikrede bosætterveje, ved internationale kampanjer og FN diplomati. Dette stiller Israel overfor krav om at overholde international lov. Krav, der ikke kan bekæmpes med yderligere brutal magt-anvendelse.

Ikke-vold

Denne form for modstand kræver stort mod og store ofre især for landsbyernes deltagere. Utallige er blevet såret af tåregas og gummikugler, er blevet arresteret, idømt husarrest og næsten ubetalelige bøder for ikke at tale om børnene, der skræmmes ved natlig indtrængen i husene. Lederne af de fredelige demonstrationer arresteres og tilbageholdes i op til 2 år på udsagn fra børn, der er fremkommet under tvang. I Bil'in er der blevet dræbt 2 beboere,

og FN's Specielle Rapportør om ytringsfrihed, La Rue, var til stede ved en ikke-voldsdemonstration 9. december 2011 i landsbyen Nabi Saleh, hvor den unge demonstrant Mustafa Tamimi blev dræbt på klos hold.

Tilstedeværelse af Vice-Præsident Catherine Ashtons EU observatør ved retssagen mod Bassem Tamimi, ikke-volds organisator fra Nabi Saleh, har medført, at børn har trukket deres udsagn tilbage, og forhørsledere har indrømmet deres trusler om vold.

Landsbyen Bil'ins årlige konference om ikke-voldsbevægelsen i Palæstina afholdes med deltagere fra andre palæstinensiske landsbyer, af israelske og europæiske parlamentarikere, kunstnere og intellektuelle og andre menneskerettigheds- og fredsfor-kæmpere.

International støtte

International støtte til folkekomitéernes vedholdende bestræbelser kan forhåbentlig bidrage til, at komiteernes ikke-volds strategi vil kunne udvikle sig til en hovedstrategi for hele den palæstinensiske modstandskamp.

Hvis man beslutter sig for at deltage i konferencen, vil vi være glade for at høre fra jer, så vi har overblik over den danske deltagelse. Hvis der viser sig et behov for det, afholder vi gerne et informationsmøde inden for den nærmeste tid.

Karen Henriksen
Palæstina-Initiativet
Verdenskulturcentret
Nørre Alle 7
2200 København N

Mere detaljeret program på
www.kommunisterne.dk

Ned med monopolernes EU-diktatur

Valg nu – Ensidig annullering af gælden og udmeldelse af EU. Appel om solidaritet.

■ Det græske folk vil ikke spille med i monopolernes og EU's græske tragedie. Selvom den danske EU minister, Nikolai Wammen glæder sig over flertallet i det græske parlaments massakre, så er flertallet slet ikke så solidt som han påstår. Flere og flere politikere har meldt fra, meldt sig ud af deres partier, eller er blevet ekskluderet. Forud for behandlingen af EU diktatet, udtalte KKE's parlamentsgruppe at hvert parlamentsmedlem har et personligt ansvar. Intet parlamentsmedlem kan bruge partidisciplin som undskyldning for at stemme for denne massakre på folkets rettigheder, og de stillede derfor krav om navneopråb ved afstemningen.

Ud af EU

KKE's parlamentsgruppe understregede i sin erklæring, at den vil bidrage med hele sin styrke til at få folket til at rejse sig, så fabrikker, virksomheder og folkelige kvarterer bliver til fæstninger i kampen. Det blev besvaret med en bølge af strejker i Athen og i snesevis af andre byer, hvor arbejdende mænd og kvinder og mennesker fra de fattige befolkningslag fulgte opfordringen fra Arbejdernes aktive front PAME og deltog i den 48 timer lange generalstrejke. PAME besatte Arbejdsministeriet og ophængte et enormt banner med "Nej til den nye massakre på folket – Ned med regeringen – Ud med Trojkaen – Ud af EU." Hensigten med denne besættelse var at skabe opmærksomhed om regerings- og Trojka-plutokratiets planer for afskaffelse af alle arbejderrettigheder.

Ensidige indgreb

De nye indgreb omfatter bl.a.: – Nye nedskæringer af minimumslønnen på 22% for alle arbejdere og på 32% for nyanstattede og unge i den private sektor, og dét i en situation, hvor arbejdernes løn nedgang siden 2009 er nået op over 45%,

– afskaffelse af kollektive overenskomster i de forskellige sektorer,
– nye dramatiske nedskæringer på grund- og tillægspensioner,
– masseafskedigelse af tusinder af ansatte i den offentlige sektor og tidligere statsejede industrivirksomheder,
– suspension af overenskomstrettigheder og nye lønreduktioner i den offentlige sektor,
– nye drastiske nedskæringer på sociale ydelser, i sundhedssektoren, herunder på medicintilskud, hvorved menneskeliv bringes i fare, og
– Nye skatteplyndringer af den brede befolkning for at sikre storkapitalen skattefrihed.

Bred opbakning

PAME, MAS (De studerendes aktive front), PASEVE (Selvstændige erhvervsdrivendes antimonopolistiske samling), PASY (Bøndernes aktive samling) og OGE (Græske kvinders sammenslutning) gennemførte ligeledes besættelser af andre offentlige bygninger og statsorganer i byer i hele Grækenland. Fra dagry stod klassekræfterne på utallige fabrikker og andre arbejdspladser vagt om strejkerne mod dette uvej af indgreb.

Hovedtaleren ved PAMEs strejke møde var Giorgos Sifonios, formand for fagforeningen ved "De Græske Stålværker", hvor strejken allerede har varet 103 dage. Han erklærede, at stålarbejderne er besluttede på at reagere endnu mere dynamisk nu. Det går op for stadig flere arbejdere, at de nedskæringer, som stålværkets arbejdsgiver har foretaget, i dag bliver gennemført som generelle indgreb af regeringen og trojkaen, og at resultatet bliver sultelønninger for arbejderne. Formanden, hvis fagforening nu er i gang med den længste strejke i nyere tid, takkede PAME og andre kræfter såvel i Grækenland som i udlandet for støtten til strejkekampen.

KKE havde forsynet Akropolis-højen med bannere med sloganet: Ned med monopolernes EU diktatur

Det skal bemærkes, at PAME har startet en indsamlingskampagne for økonomisk støtte til strejkekampen.

Afværger ikke bankerot

Aleka Paparika, generalsekretær for KKE, deltog i PAMEs strejke møde i Athen og udtalte til massemedierne: "Om så arbejderne giver deres eget kød og blod som afbetaling på gælden, kan en brutal bankerot ikke afværges. Altså er der kun én løsning: udmeldelse af EU og ensidig annullering af gælden. Det er løsningen. Alt andet vil betyde en tragedie for arbejderne."

Til demonstrationerne var der som sædvanlig provokatørelementer til stede, som indledte en meningsløs konflikt ved at kaste med sten mod urobertjentene. Med disse iscenesatte episoder forsøgte man også denne gang at give medierne mulighed for at tilsløre de klare budskaber fra de hundredetusinde af demonstrerende arbejdere, som krævede at Sort Front-regeringen skal gå af og trojkaen sættes på porten. Det vil bane vejen for folkemagt og for Grækenlands udtræden af det imperialistiske EU. De mange tusinder vil blive ved med at demonstrere, og vil gøre alt for at annullere alle besparelserne. De håber på at få den nødvendige solidaritet fra befolkningerne i alle EU-lande.

bc/ml

Sidste:

Kræver valg udskudt

■ Det græske parlament har vedtaget en ny voldsom sparepakke, som betyder fyring af 150.000 offentligt ansatte og sænkelse af mindstelønnen med en femtedel. Men det er ikke nok. EU vil have yderligere besparelser for 325 millioner euro (over 2 milliarder kroner).

Tyskland, Finland og Holland kræver nu løfter fra de græske partier om, at de vil gennemføre de ekstra besparelser.

EU-regering

De tre landes bekymringer skal bl.a. ses i lyset af, at der er udskrævet valg til det græske parlament. Et at regeringspartierne – Nyt Demokrati – har givet udtryk af, at de vil genforhandle aftalen med EU efter et valg.

Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble har nu foreslået, at Grækenland udskyder valget og indsætter en teknokratisk regering i stil med den regering, som er indsat i Italien under ledelse af en tidligere EU-kommissær.

Luxemburgs premierminister har udtalt at det da står Grækenland frit for at sige nej tak til den økonomiske "hjælp" fra EU, og træde ud. Ifølge folkekravet skal det vist ikke sige det to gange.

Fra demonstration i Athen

Mary Wollstonecraft

– en pioner i kampen for kvinders rettigheder

Af Margit Andersen

■ I det attende århundrede blev kvinder fra borgerskabet og opefter betragtet som en slags forvoksede pigebørn, der var sat i verden for at behage mændene, så længe de havde udseendet til det, og derefter føde børn og stå for husholdningen. Mere havde de ikke hjerne og kræfter til. De stakler, der ikke formåede at få en forsørger på krogen, var overladt til et liv som skyggetanter, selskabsdamer og guvernanter. Stillinger, der var ringeagtede og anbragte dem socialt i et ingenmandsland mellem herskab og tjenestefolk.

Hvad almuen angik, var der en slags ligestilling mellem mænd og kvinder, idet kvinderne havde ret (læs: var tvunget) til at tage arbejde uden for hjemmet for at skaffe til det fornødne, og ingen af parterne havde stemmeret pga. deres lave indkomst.

Valget

Mary Wollstonecraft (1759-1797) kom til verden i en relativt økonomisk velfunderet håndværkerfamilie, og hendes fremtid skulle i sagens natur bestå i giftermål, eller det

der var værre, men hun valgte i en tidlig alder sin egen vej. Påvirket af sine oplevelser med en far, der med stort talent formøblede sin arv, blev mere og mere alkoholiseret og i sine branderter optrådte voldeligt overfor moderen, som Mary ofte måtte beskytte, besluttede hun sig for aldrig at ville være afhængig af en mand.

Udover de mest fundamentale skolekundskaber fik hun ikke nogen egentlig uddannelse, men hvad hun ikke fik, skaffede hun sig, bl.a. hos sin veninde Jane Arden, hvis far var en slags filosof, og i hvis familie der blev læst bøger og diskuteret alverdens spørgsmål. Tysk og fransk lærte hun sig selv med en imponerende flid og energi, og i det hele taget sugede hun viden til sig.

Selskabsdame i Bath

Som 19-årig tog hun til Bath for at blive selskabsdame for en rig enke, men et af Marys karaktertræk, som skulle blive lidt af en møllesten om halsen, var et stærkt omsorgsinstinkt. Da moderen efter et par års forløb blev alvorligt syg, tog hun hjem og plejede hende, indtil hun døde. Senere blev det søste-

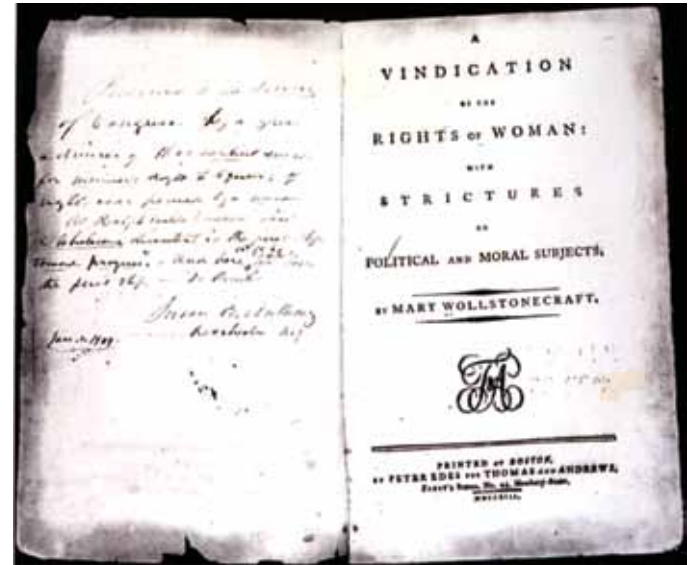
ren, Eliza, hun tog sig af, da denne var blevet drevet til vanvid i ordets bogstavelige betydning af sin mand, og da en nær veninde, Fanny, i 1785 var gravid og alvorligt syg i Portugal, var det helt naturligt for hende at forlade den skole, hun netop sammen med sine to søstre havde oprettet, for at stå hende bi.

Fra London til Irland

Fanny døde og skolen gik ned om og hjem. Mary vendte derfor tilbage til London, hvor hun skrev en bog om opdragelse af døtre under pseudonym, som blev udgivet af hendes gode ven, den liberale boghandler og forlægger Joseph Johnson. Men det mislykkede skoleforetagende havde givet hende gæld, og næste station på arbejdsmarkedet blev som guvernante hos en familie i Irland. Her fik hun et uforglemmeligt indblik i velhavende kvinders liv og virke, som hun senere skulle referere til i sin mest kendte bog om kvindens rettigheder.

Det nye liv

I 1788 var hun igen i London og fik arbejde som skribent og oversætter hos Joseph Johnson, som også skaffede

hende en bolig, og hermed begyndte et nyt liv lige efter hendes hoved. Hun kom til at omgås kunstnere og forfattere som Thomas Paine, William Blake og William Godwin i en kreds, der var præget af oplysningstiden og satte sin lid til, at den franske revolution var et skridt frem mod frihed og demokrati.

Da Edmund Burke, forfatter og politiker, i 1790 udgav et skrift vendt mod den franske revolution, hvori han forherligede de gejstlige og adelige, som nu blev angrebet af "den svinske hob", samtidig med at han ynkede den stakkels franske dronning, før Mary i blækhuset og skrev "Et forsvar for menneskerettighederne", hvori hun angriber ejendomsretten og bebrejder Burke, at han har medlidenhed med dem "der er ikklædt kappe og klokke", mens han ikke har øje for det undertrykte folk, der bliver udpint af skatter, for at de rige kan leve i luksus.

Kvindens rettigheder

Derefter gik hun i gang at skrive "Et forsvar for kvindens rettigheder", den bog der skulle give hende en plads i historien, og som nu er blevet nyoversat og udgivet på Informations Forlag. Den er tilegnet biskoppen og politikeren Talleyrand, som var medlem af konventet i Frankrig, og som skulle gøre sig bemærket som en sjælden overlever i en

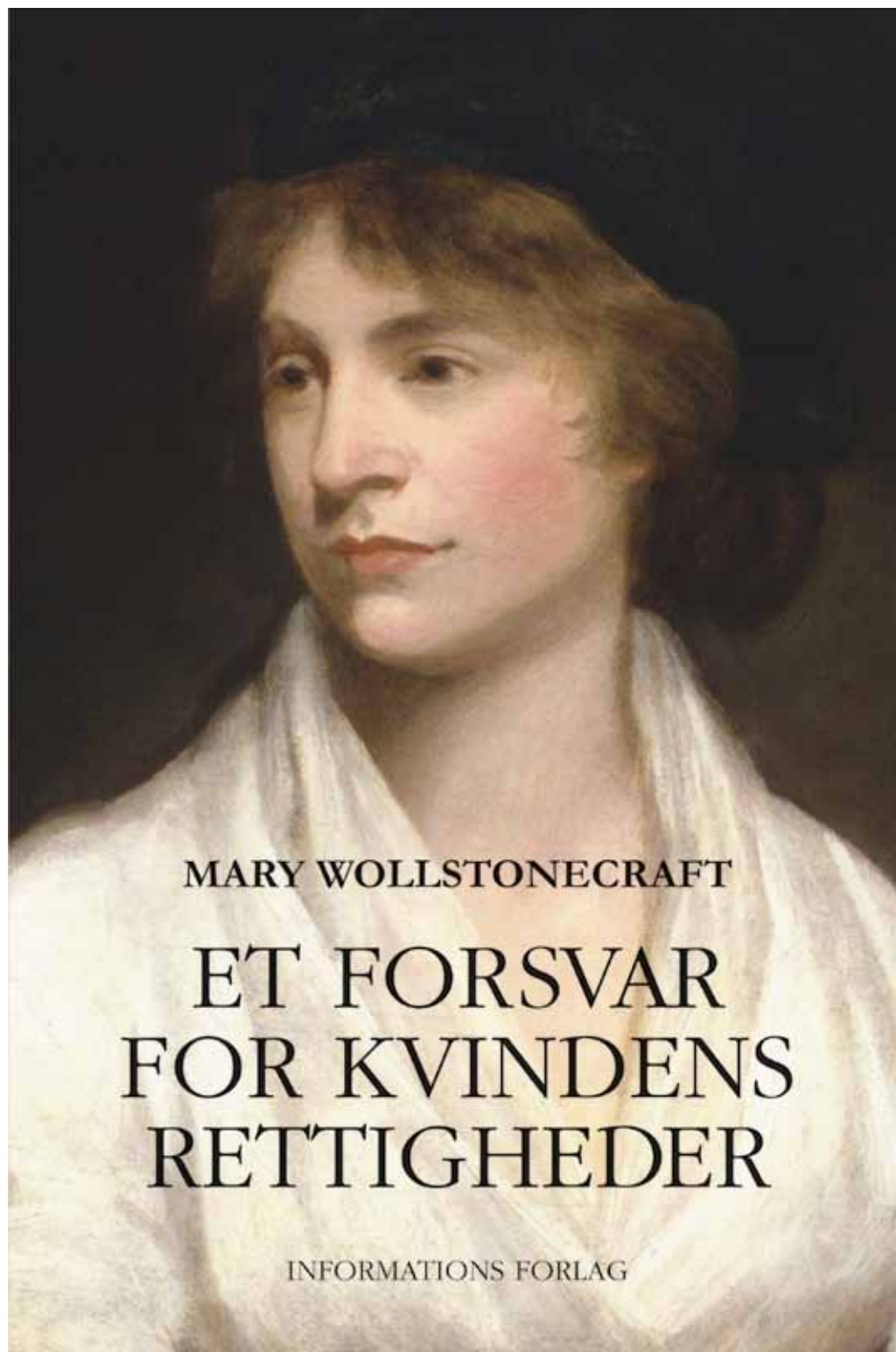
tid, hvor politikere ofte ikke alene mistede deres indflydelse men også hovedet.

Årsagen til denne tilegnelse var, at Mary, ligesom mange ligesindede, var skuffet over, hvor få rettigheder der i virkeligheden blev givet kvinder i den nye franske forfatning. Hun var rask med pennen, det tog bare seks uger, og bogen udkom i 1792. Den blev straks oversat til flere sprog (på dansk i 1801), og gjorde hende kendt i det ganske Europa, hvor den henholdsvis gik sin sejrsgang eller satte sindene i kog. En af dem, der kogte, kaldte hende "en hyæne i skørt".

Værket er opdelt i afsnit, som hver har sin tilgang til emnet: undertrykkelsen af kvinder og den skadevirkning det har menneskeligt og samfundsmæssigt. Forfatteren taler direkte, indigneret og ofte bramfrit til læseren og trækker gerne eksempler frem fra sin egen erfaring, som f.eks. den irske dame, der var mere kærlig overfor sine hunde end sine børn. Den 33-årige Mary undslår sig heller ikke for at gå i rette med tidens store ånder som f.eks. den franske forfatter og filosof Jean Jacques Rousseau (1712-1778), som hun med al respekt kalder en overspændt, forvrølet sværmer, hvad angik hans kvindesyne.

Opdragelse var et varmt emne på den tid, og den grundlæggende betingelse for

ligeret er ifølge Mary lige adgang til undervisning og samme frihed for piger som for drenge til at tumle sig fysisk. Med den opdragelse piger hidtil har fået, er de dømt til at blive dumme, listige og svage. Hvordan kan man forvente, at pyntesyge, overfladiske hønsskulle kunne opdrage børn til fornuftige og moralske mennesker? Skolen burde være en fælles dagskole, for kostskoler er roden til alt ondt såsom dovenskab og umoral.

Selv om bogen henvender sig til middelklassen, overså hun ikke den undertrykkelse, der udøvedes på begge køn – de besiddendes undertrykkelse af de besiddelsesløse – og at samfundet måtte ændres, for at man kunne nå frem til

virkelig ligeberettigelse. Afslutningsvis gør hun punktvis rede for de fordele, det vil være for samfundet, hvis kvinderne får samme rettigheder som mændene.

Fornuft og følelse

Mary blev kun 38 år. I 1797 døde hun i barselsseng efter at have født Mary Godwin (senere kendt som den Mary Shelley, der skrev "Frankenstein"), men hun nåede meget i sit korte liv. Hendes nøgleord var fornuft og moral, og hvad angik forholdet mellem mænd og kvinder, så fremhævede hun altid venskabet på bekostning af passionen, som var så kortvarig.

Ikke desto mindre var hun selv offer for nogle passioner,

der kostede både hende selv og hendes eftermæle dyrt. Hendes første store kærlighed var maleren Henry Fuseli, men han var desværre gift, og hans kone var ikke indstillet på at leve i en "ménage à trois" som foreslået af Mary – om end fra hendes side platonisk.

Da det ikke kunne blive til noget, rejste hun til Paris (1792), hvor hun var tæt på revolutionen og oplevede at se kongen blive ført til guillotinen. Hun fik medlidenhed med ham, indtil hun kom i tanke om hans magtmisbrug. I Paris traf hun den amerikanske forretningsmand og charlatan Gilbert Imlay, som hun fik datteren Fanny med. De levede udadtil som et

ægtepar, både af hensyn til Marys sikkerhed i Frankrig, hvor englændere efterhånden betragtedes som fjender og af hensyn til hendes rygte, efter at hun havde fået et barn.

Det eksotiske Norden

Imlay var imidlertid ikke nogen trofast ægtemand, med eller uden papirer, og tilbage i London bad han hende, for at blive af med hende, da han havde noget andet kørende, om at tage på en rejse til Sverige, Norge og Danmark for at ordne nogle forretnings-sager for ham, og det kom der en vidunderlig rejsebeskrivelse ud af i form af breve til en ukendt.

På den tid var det ikke uden strabadser at rejse, slet ikke i disse områder, og endnu mindre med en baby og en småhysterisk, fransk barnepige, men Mary tog det som en oplevelse. Brevene viser, at hun er en skarp iagttagende, der interesserer sig for alt og bearbejder det oplevede for at videregive det på en levende og meget personlig måde. Hun er betaget af den storslåede natur, især i Norge, foretager betragtninger over de politiske og sociale forhold, børneopdragelse, borgerdamernes liv og selskabsformen, der består af uhyre mængder af mad og stærke drikke.

Det er interessant at opleve vores land på den tid set med en englænders øjne, og ganske pudsigt at hun nævner, at det undrer hende, at danskerne betegner sig som "jordens lykkeligste folk"! Bogen blev en stor succes og skabte interesse for dette eksotiske Norden. Man kunne ønske sig, at et forlag ville udgive den på dansk, da den både har historisk værdi og er et fint litterært værk.

Eftermæle

Hjemme igen brød Mary dramatisk med Gilbert Imlay, og

efter at være kommet sig over et selvmordsforsøg indledte hun et venskab, der udviklede sig til et kærlighedsforhold til William Godwin, forfatter og filosof og anset for at være den teoretiske anarkismes fader. De giftede sig modvilligt, da de begge af princip var imod ægteskabet, som Mary kaldte "legal prostitution", men hun var gravid, og det gik trods alt ikke at have to børn udenfor ægteskab.

Mary Wollstonecraft udtalte om sin tids kvinder, at de var som nuller, der først fik værdi, når de blev sat efter andre cifre. Det kan man ikke sige om hende selv, der i høj grad havde sin egen værdi, og som anses for at være en pioner indenfor kvindebevægelsen.

Efter hendes død skrev Godwin en biografi om hende, der efter manges mening var usmagelig, fordi den åbent fortalte om hendes kærlighedsforhold og selvmordsforsøg, og som var medvirkende til, at man i en lang periode interesserede sig mere for hendes person end for hendes værker. Dette ændrede sig imidlertid i takt med den voksende kvindebevægelse, og der er udkommet flere biografier om hende, ligesom "Et forsvar for kvindens rettigheder" er blevet genudgivet flere gange i England. Selv om den er 220 år gammel, er den stadig interessant læsning, både som et personligt historisk dokument, der er langt mere politisk og samfundsorienteret end den senere borgerlige feministbevægelse, og fordi der er mange betragtninger, der stadig har aktualitet.

Mary Wollstonecraft: Et forsvar for kvindens rettigheder
Oversat af Claus Bratt Østergaard. Forord: Tania Ørum Informations Forlag. 320 sider. 299 kroner.

Udkommer den 8. marts

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Planet med muligt liv

Astronomer har opdaget en planet, der er den hidtil bedste kandidat til at være en verden med flydende vand. Astronomerne opdager hele tiden nye planeter, der kredser om andre stjerner end Solen – såkaldte exoplaneter. Hidtil har man opdaget 750. Den ny opdagede planet, der kaldes CJ667Ce, ligger ca. 22 lysår fra Jorden, og ligger i sin stjernes beboelige zone, hvor temperaturen er tilpas til, at flydende vand kan eksistere på overfladen.

Planeten er mindst 4,5 gange tungere end Jorden. Men man ved endnu ikke om den har en tilpas tæt atmosfære.

Forskerne venter spændt på yderligere observationer, der kan bekræfte om planeten kan være hjemsted for liv.

Nye måger i Danmark

To mågearter er for nylig blevet observeret i Aarhus langt fra deres normale opholdssted. Storme og smeltende is i Polarhavet har bragt dem hertil. I tråd med klimamodellernes forudsigelser er der sket en forskydning af stormområdet i Nordatlanten, hvilket har betydet flere storme i Nordeuropa. I de seneste 61 år er 75 storme verificeret, heraf tre sidst i 2011. Disse tre storme er den vigtigste årsag til, at rekord-mange hvidvingede måger for tiden ses i Europa, de er simpelthen blæst hertil.

Kæmpe skaldyr

Forskere i New Zealand har fundet et særligt kæmpe skaldyr, der er 10 gange større, end det burde være.

Der er tale om den såkaldte "superkæmpe" af typen amfipoder, som sammen med de øvrige rugeposekrebs hører til gruppen af såkaldte storkrebs. Det opsigtsvækkende kæmpe skaldyr har uforstyrret befundet sig på syv kilometers dybde i New Zealandsk farvand. Det "normale" krebsdyr måler normalt mellem 2 og tre centimeter. Men de ny fundne krebsdyr måler 34 centimeter i længden og er altså på størrelse med en sko.

Fortids børnehave

Forskere fra Canada har kortlagt ti reder med æg og unger fra dinosaurussen Massospondylus, fundet i Sydafrika. De lå alle tæt på hinanden, og det afslører at arten var et socialt dyr. Rederne blev anlagt for 190 millioner år siden. En af rederne indeholder 34 æg. Flere næsten færdigudviklede fostre ligger i æggene, og rundt om rederne er der bittesmå fodspor af baby-massospondylusser, der er gået på opdagelse.

Samlingen af både fodspor og fostre viser at ungerne holdt sig tæt på fødestedet, indtil de havde vokset sig til mindst dobbelt størrelse. Ungerne blev født uden tænder, og var derfor afhængige af at moderen skaffede mad til dem. Moderen der var op til seks meter lang samlede æggene omhyggeligt sammen i rede, efter de var lagt. Hvorefter hun har passet godt på dem.

De sydafrikanske fossiler er 100 millioner år ældre end den næstældste dinoaurusrede, der hidtil er fundet.

Afsløring af lortens ejermand

Efter de sidste års mange skandaler med forurenede drikkevand, der stammer fra afføring, er et nyt projekt sat i gang.

Man er gået i gang med at udvikle et nyt redskab til at spore kilden til drikkevandsforureninger. Det gør man ved at udvikle en dna-analyse, der kan afsløre, hvem der har lagt "kagen"

I dag bruger man en metode, hvor man ser på de genetiske forskelle i bakterierne. Man kan nu se, at hvis der for eksempel kommer fækale bakterier fra en ko ind i drikkevandet, så kommer der også dna fra selve koen med. Hermed bliver det en mere præcis sporing til forureningskilden.

Tavshed fra Antarktis

Et russisk forskerhold, som er i færd med at bore huller gennem isen ved verdens største flydende sø under isen på Antarktis, har ikke ladet høre fra sig i ugevis. Det bekymrer folkene bag projektet, på grund af de barske vejrforhold. Formålet er at indsamle vigtig viden om livets evolution på Jorden og andre planeter. Derudover venter man at få nyttig viden om forhistoriens klima.

Næsten halvdelen af erhvervsskoleeleverne dropper ud af uddannelsen.

Erhvervsuddannelserne i store problemer

I en undersøgelse advarer lærerne på erhvervsskolerne om større frafald i de kommende år, selvom det kun er godt halvdelen af eleverne, der forlader skolerne med et svendebrev.

Af Martin Jensen

■ Netop som undervisningsminister Christine Antorini med et hurtigt arbejdende ministerudvalg blæser til kamp mod det høje frafald blandt eleverne på landets erhvervsskoler, har Ugebrevet A4 offentliggjort alarmerende prognoser for, hvordan fremtidens frafald på erhvervsskolerne vil udvikle sig.

46% frafald

Ifølge undervisningsministeriets egne tal er frafaldet helt oppe på 46 procent. Men blandt lærerne tror tre ud af ti, at frafaldet vil vokse yderligere de næste år. Og hver anden lærer mener, at frafaldet vil være uændret.

Kommer forudsigelserne til at holde stik, vil det være stik imod det politiske mål om, at 95 procent af en årgang gennemfører en ungdomsuddannelse i 2015.

"Det er en kæmpe opgave at nå de 95 procent, for at vi kan nå det, nedsætter jeg nu et udvalg med i alt syv ministre, hvor jeg selv sidder for bordenden. Vi vil især se på, hvordan vi kan forbedre

erhvervsuddannelserne, oprette flere praktikpladser og få flere unge gennem til et svendebrev," siger Christine Antorini.

Erhvervsskolerne ikke optimistiske

Uanset om ministeren mener, at det går i den rigtige retning, tror underviser på RUC Sjælland i Næstved, Gitte Petersen, at frafaldet vil stige yderligere i de næste år.

"Hvis det fortsætter som nu, får vi større frafald. Der kommer flere og flere elever, som ikke er i stand til at gennemføre en uddannelse."

Lærerne på erhvervsskolerne har mange bud på, hvordan man får flere unge til at gennemføre deres uddannelse. På en ønskeseddel med seks valgmuligheder scorer 'flere praktikpladser' højest blandt lærerne.

Hvis man spørger lærerne på erhvervsskolerne, kan politikerne godt glemme alt om at nå målsætningen om, at 95 procent af en årgang skal have en ungdomsuddannelse i 2015. Jesper Bolo Petersen fra Københavns Tekniske Skole oplever politikerne som

overfladiske i deres syn på skolerne.

"Det virker på mig som om, politikerne sidder på distancen bag deres skriveborde og får ideer. Eksempelvis bliver der brugt flere millioner kroner på undersøgelser, hvor politikerne i stedet bare kunne have spugt en faglærer eller to og fået den samme indsigt," siger Jesper Bolo Petersen.

Skoler som skraldespand

Lærerne oplever i stigende grad, at erhvervsskolerne bliver brugt som skraldespand for unge med sociale og psykiske problemer og uden motivation til at gennemføre en uddannelse. Det rammer også de stærke elever. Og det betyder, at både stærke og svage elever falder fra.

Zita Gustafsen: "Som lærer oplever du en rollefordeling, fordi du skal løse så massive problemer samtidig med, at du skal undervise. Du skal differentiere undervisningen, for der er også dygtige elever, som du skal udfordre. Det er vigtigt at fastholde dem på uddannelsen, men det kan godt tappe dig for ressourcer, når du skal favne bredt."

De imperialistiske magter truer freden i Mellemøsten

Iscenesættelse af væbnede oprør er imperialismens strategi

Af Verdensfredsrådet

■ Verdensfredsrådet udtrykker alvorlig bekymring for at Mellemøsten endnu en gang er blevet skueplads for imperialismens ambitioner og dens interne konkurrence. Et par måneder efter imperialismens og dens krigsmaskines aggression mod det libyske folk og territorium, iscenesætter de store imperialistiske magter nu nye krigeriske eventyr i Mellemøsten.

Genbruger Libyen-metoden

USA og Den Europæiske Union, i samarbejde med Israel og monarkierne i Golfområdet, planlægger tiltag, skaber påskud, genererer interne forstyrrelser beregnet på at destabilisere de lande i regionen, der ikke passer ind i deres planer og interesser. Deres nuværende mål er Syrien og Iran. Den generelle plan er NATOs drøm om et "Stor-mellemøsten" med henblik på kontrol over energiresourcer og rørledninger samt som markerer for de multinationale selskaber og indflydelsessfærer.

I Syrien gendages de metoder, der blev anvendt mod Libyen: Sabotage af infrastrukturen, opbakning til terrorhandling, infiltrering med lejesoldater og indsmugling af våben. Målet er at skabe ustabilitet og kaos for at retfærdiggøre udenlandsk intervention.

Bruger stråmænd

USA og EU bruger stråmænd i regionen – monarkierne i Golfområdet – til at pålægge sanktioner gennem Den Arabiske Liga sammen med den tyrkiske regering, som huser den såkaldte modstand. Disse bringer spørgsmålet om Syrien op i Sikkerhedsrådet som et springbræt for en militær aktion. Den Arabiske Ligas resolutioner er reelt en indblanding i Syriens interne anliggender. Resolutionerne overtræder reglerne for denne regionale enhed og miskrediterer ligaen yderligere.

Hvem tænder ilden?

En anden væsentlig kilde til bekymring, er forlægnen af et stort antal amerikanske tropper til den Persiske Golf og ligeledes Israels provokation mod Iran. Foranstaltningerne med embargoer og økonomiske sanktioner, ensidigt fremsat af USA og EU, overtræder gentagne gange FN's charter.

Udvalgte mord

Verdensfredsrådet noterer sig de imperialistiske magters medskyldige tavshed over for de udvalgte mord på iranske videnskabsmænd, begået af Israels hemmelige tjeneste med tydelig amerikansk godkendelse. Forbrydelser mod videnskaben er forbrydelser mod menneskeheden.

Vi udtrykker vores støtte til det iranske folks komplekse kamp for fred, demokrati og social retfærdighed og afviser enhver indblanding i indre anliggender i Iran under noget påskud. Vi understreger endnu engang enhver nations umistelige ret til at udvikle atomenergi til fredelige formål. Vi understøtter kravet om fjernelse af alle eksisterende atomvåben, startende med stormagternes A-våben. Der skal skabes en atomvåbenfri zone i Mellemøsten, der opfylder resolutionerne fra den sidste ikke-spredningstraktat (NPT) redegørelse. Det er imidlertid de enkelte landes suveræne ret at udvikle atomenergi til civile formål ikke mindst de lande, der er medunderskrivere af NPT.

Ikke-indblanding

Valget af luftbåret våben-diplomati har smertelige konsekvenser og intensiverer

konflikterne i det allerede spændte Mellemøsten.

Vi støtter det syriske folks krav om ægte og fredelige sociale, politiske og økonomiske forandringer, men understreger igen, at ingen magt har ret til at bestemme over et andet folk eller nation. Menneskeheden kan ikke tolerere udenlandsk indblanding i et folks interne stridigheder. Et lands suverænitet er udelukkende dets folks ansvar.

Vi henleder verdenssamfundets opmærksomhed på de kræfter, der forsvarer fred, suverænitet og selvbestemmelse i forbindelse med disse alvorlige hændelser. Dermed udtrykker vi vores solidaritet med de syriske og iranske folk, der har været ofre for forsøg på nedrige handlinger og destabilisering, ligesom vi fordømmer disse kriminelle aggressioner.

Kæmp for freden

De demokratiske, anti-imperialistiske, fredselskende kræfter i verden skal bryde tavsheden og fordømme imperialismens manipulerende kampagner, der søger at bane vejen for nye aggressioner.

Verdensfredsrådet kommer med denne opfordring samtidigt med at WPC forbereder sig på at holde verdenskongres i Nepal. Vi forpligter os til at fortsætte kampen og til at mobilisere kræfter i hele verden for at skabe grundlaget for en ny fase i den antiimperialistiske kamp, i forsvaret af fred, solidaritet og folkenes selvbestemmelse.

Vi er overbeviste om at med folkenes kamp for freden vil freden sejre.

joa

Fakta om Syrien

Den syriske grundlov giver præsidenten ret til at udpege ministre, til at erklære krig og undtagelsestilstand, til at udstede love (som, undtagen i tilfælde af en nødsituation, skal ratificeres af Folkets Råd).

Præsidenten bliver valgt af folket for en 7-årig periode.

Artikel 8 i den syriske grundlov fastslår, at Det Arabiske Socialist Parti Baath leder staten og samfundet.

De mindre partier i koalitionen er:

Den Arabiske Socialistiske Bevægelse, Den Arabiske Socialistiske Union, Syriens Kommunistiske Forenede Parti, Syriens Kommunistiske Parti (Bakdash), Socialdemokratiske Fagforeninger, Socialistiske Fagforeninger, Syriens Sociale Nationalistiske Parti, Demokratiske Socialisters Fagforenings Parti, Arabiske Demokraters Fagforenings Parti, Den Nationale VoW Bevægelse.

Uden for koalitionen findes yderligere 14 illegale kurdiske partier.

Den Arabiske Liga. Grundlagt 22. marts 1945

- Irak – (Grundlægger) Republik
- Libanon – (Grundlægger) Republik
- Saudi-Arabien – (Grundlægger) Enevældigt kongedømme. Politiske partier og almindelige valg forbudt
- Syrien (Grundlægger) (suspenderet pr. november 2011 i forbindelse med oprøret i Syrien) Republik
- Egypten – (Grundlægger) (udelukket fra 1979 til 1989) Republik
- Yemen – (Grundlægger) Republik
- Jordan – Kongedømme
- Libyen (suspenderet pr. februar 2011 i forbindelse med oprøret i Libyen) Midlertidigt overgangsråd
- Marokko – kongedømme
- Kuwait – Emirat
- Forenede Arabiske Emirater – Føderation af 7 arvefølge emirater
- Bahrain – Kongedømme
- Qatar – Enevældigt kongedømme
- Oman – Arvefølge sultanat
- Mauretanien Militærstyre
- Somalia – Midlertidigt styre
- Sudan – Republik
- Tunesien – Republik
- Algeriet – Republik
- Palæstina – (repræsenteres af PLO) Republik
- Djibouti – Republik
- Comorerne – Republik

Villy i godt selskab?

Som det kan ses, er det et fint, og meget demokratisk selskab af "Syriens venner" som vores udenrigsminister Villy Søvndal er kommet i. Kunne han mon ikke bede den ene af vennerne, Bahrain, om at holde op med at torturere de danskere, der er fængslet for at kræve demokrati i Bahrain?

Villy Søvndal blandt venner

De eksotiske vilde

Af John Poulsen

■ Ved en tilfældighed opdagede forfatterne Rikke Andreasen og Anne Folke Henningsen i 2008 et glemt arkiv i en kælder under Zoologisk Have i København. Her fandt de fotografier og beretninger om de udstillinger med fremmede og eksotiske folkeslag, som Zoo havde afholdt fra 1900 til 1905. Dette fund inspirerede dem til at grave dybere i hele problematikken om menneskeudstillinger og skrive en bog om emnet.

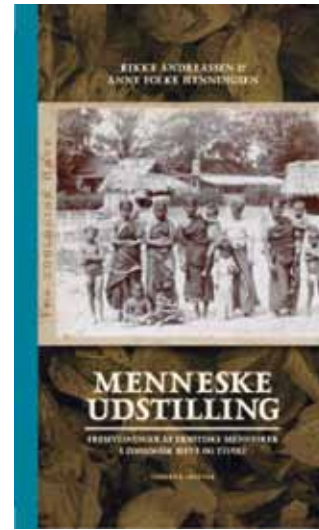
Ideen med at fremvise eksotiske folkeslag kom fra Carl Hagenbecks Zoo i Hamborg, hvor der skulle findes nye indtægtskilder, da det gik mindre godt med salget af dyr. Det hele startede i 1874 hvor man importerede en

gruppe samer. Senere sendte Hagenbeck folkekaravaner rundt til europæiske storbyer, og i 1878 kom en gruppe nubier ledsaget af kameler og vortesvin til København og blev udstillet i Tivoli. Menneskeudstillingerne sluttede i 1909, efter at der havde været vist ca. 50 i København og provinsen. Interessen var stor, da kun meget få dengang havde mulighed for at rejse ud i den store verden. I 1901 havde Zoo på en enkelt dag en tilstrømning på 18.000 besøgende.

Arrangørerne lagde ikke fingrene imellem, når der skulle annonceres for udstillingerne. I 1897 præsenterede Cirkussalen i København en gruppe aboriginals fra Australien sådan: "Menneskeædere fra Queensland. De berygtede

Buskmænd fra den sydlige Halvkugles Fastland. Virkelig blodtørstige Uhyrer i afskrækkende, modbydelig, menneske Lignelse med yderst ringe Forstand og et Sprog, der kun tæller de nødvendige Ord". Åbenbart var de så farlige, at de blev udstillet i et bur. Pressen holdt sig heller ikke tilbage, da nogle dem døde af sygdom, og antydede at det nok skyldtes, at de ikke kunne få menneskekød.

Der bringes eksempler på, hvordan aviserne anmeldte de forskellige folkeslag. Japanerne og kineserne havde man en del respekt for, selvom de ikke var på samme høje kulturelle stadiet som os, mens de australske aboriginals blev betragtet som nærmere dyrene end menneskene. I det hele taget lagde pressen tyde-

ligt deres fordomme frem, og når man læser det i dag kan man kun ryste på hovedet. Arrangørerne behandlede dem også forskelligt. F.eks. fik kineserne og japanerne ordentlige kontrakter, mens det ikke var tilfældet for afrikanerne.

I kolonilande som England og Frankrig viste man især udstillinger med folk fra sine egne kolonier, og et af formå-

lene var at illustrere kolonimagternes overlegenhed over for disse "primitive" folk, og at grunden til ens egen tilstedeværelse i kolonierne var at hjælpe dem frem til et højere stadiet.

Udover at beskrive udstillingerne kommer forfatterne ind på datidens racevidenskab, som blev brugt til at vise den hvide races overlegenhed overfor de primitive folk. En tankegang man stadig kan møde i visse kredse vedrørende nogle af nutidens indvandrere.

Rikke Andreasen og Anne Folke Henningsen: Menneskeudstilling. Tiderne Skifter. 312 s. Rigt illustreret. 299 kr.

100 års politiske plakater

Af John Poulsen

■ Allerede når man træder ind i Arbejdermuseets port begynder udstillingen "Et råb fra muren. 100 års politiske plakater". Her er nemlig klistret plakater op, så man at kan komme i den rette stemning.

Selve udstillingen i kælderen er delt op kronologisk, men i temaer, og foruden plakater er der fotos og materialer, der har relation til de enkelte plakater eller temaer. Udvælgelsen er ikke sket ud fra om plakaterne er flotte eller grimme, men om de har et budskab, er provokerende og kan indgå i de forskellige temaer.

Et af disse er den knyttede hånd som udtryk for solidaritet og sammenhold, men også vrede. Et andet er dyr, hvor man f.eks. kan se Land og Folk-plakaten med teksten "En hund efter godt stof".

En omtumlet tilværelse

Af John Poulsen

■ Da Charlotte Hirdman døde i 1966, havde hun kun fortalt sin familie meget lidt om sin omtumlede tilværelse. Heldigvis efterlod hun en række papirer, som datteren og historikeren Yvonne Hirdman gemte, men det skulle være mere end 30 år før, hun tog sig sammen til at se på dem. De afslørede, at hendes mor havde haft et helt fantastisk liv. Gennem rejser og omfattende studier lykkedes det Yvonne Hirdman at supplere med så meget stof, at hun kunne skrive en omfattende og yderst interessant bog om "Den røde grevinde". Titlen hentyder til, at Charlotte 1929–32 var gift med den tyske forfatter, baron Alexander Stenbock-Fermor, der førte hende ind i kommunistiske kredse i Berlin.

Charlotte Schledt blev født i 1906 i Dopat (nu Tartu) i Estland som datter af en fransk guvernante og en tysk boghandler. Allerede året efter flyttede familien til Oxford, hvor den opholdt sig

til 1912. Derefter gik vejen til Bukova, som lå i udkanten af Østrig-Ungarn, og i dag hører til Rumænien. Ligesom i Oxford arbejdede faderen som boghandler. Han meldte sig som frivillig på tysk side i den første verdenskrig og familien måtte klare sig uden ham. Vi får en fin beskrivelse af, hvordan fronten rykkede frem og tilbage i byen.

Som 20-årig kom Charlotte til Jena og fik arbejde på et forlag, men rejste så til Berlin, hvor hun mødte sin senere mand, den røde greve. Gennem ham kom hun i kontakt med kulturlivet i Berlin og fik igen arbejde på et forlag. Hun blev aktiv i Røde Hjælp, men blev først i 1931 medlem af Tysklands kommunistiske Parti (KPD). Den røde greve var ikke den mest trofaste ægtemand, så ægteskabet blev opløst i 1932. Inden da havde hun dog fundet sit livs kærlighed, Heinrich Kurella, som arbejdede på partiets avis Rote Fahne og senere for Komintern.

Den 3. marts 1933 måtte hun i huj og hast forlade Ber-

lin, hvor man var begyndt at arrestere kommunister. Den kunstnerkoloni hun boede i sammen med Heinrich blev den 15. marts stormet af SA, så angsten for at blive arresteret var velbegrunderet. Det lykkedes hende at komme til Zürich som turist, hvor hun boede hos svejtsiske partikammerater. Heinrich støttede til og genoptog sin arbejde for Komintern, men blev så arresteret. Efter løsladelsen rejste de over Prag til Moskva i 1934.

Her arbejdede hun på forlaget for udenlandsk litteratur og gik på Vest-Universitet (partiskolen) og kan der have mødt danske kommunister, men det vides ikke. Heinrich blev offer for den udrensning som tog fat i 1937. Han blev arresteret i juli 1937, dømt til døden og kun 32 år gammel henrettet i oktober. Efter SUKPs 20. partikongres blev han i lighed med andre uskyldige rehabiliteret.

Til alt held for Charlotte havde hun allerede i februar 1937 forladt Moskva, for ellers havde hun måske lidt samme

skæbne. Hendes mål var København, hvortil hun ankom den 23. februar. Det fortæller sig i det uvisse, hvad hendes opgave var under opholdet i København og senere Paris. Forfatterens bror, der var Sveriges ambassadør i Moskva i 90'erne, fandt nogle papirer om hende i Kominterns arkiver, som viser at man nøje fulgte hendes bevægelser i de to byer, men ikke afslører, hvad hun foretog sig. Åbenbart havde hun fået så mange midler med fra Moskva at hun kunne klare sig en periode, og under opholdet i København havde hun ikke kontakt med andre tyske kommunister.

I sommeren 1937 måtte hun forlade København og tog til Paris, hvor hun levede meget fattigt. Hun var imidlertid heldig at komme ind på en slags folkehøjskole, og her traf hun svenskeren Einar Hirdman, og de blev forelsket. I slutningen af juli 1939 rejste hun til Norge, inviteret af en norsk veninde. Hun var da gravid og nåede at føde sønnen Sven, inden faderen nåede frem. De blev hurtigt gift, hvad der sikrede hende svensk statsborgerskab, og hun kunne rejse til Sverige som fru Hirdman. Men nomadelivet var gået hende i blodet og hun kunne ikke holde sig i ro. Mange somre efter krigen tog hun arbejde som rejseleder i Italien, og da hun døde i 1966, havde hun oplevet mere end de fleste. Ud over at fortælle om Charlottes begivenhedsrige liv giver bogen en glimrende skildring af tiden hun levede i.

Yvonne Hirdman: Den røde grevinde – biografi. Forlaget Sohn. 400 s. 350 kr.

I et afsnit vises en række DSU valgplakater, hvor kendte filmplakater har fået skiftet tekst og fotos ud. Plakaterne er meget morsomme, men der mangler en klar besked om, hvad det er man vil med dem. Som en modsætning kunne man have vist nogle de mange plakater, som DKU gennem tiderne har klistret op på landets husmure, og hvor der netop var et budskab.

Der vises også valgplakater, hvoraf den ældste fra 1903 er med ren tekst. Senere kom der tegninger og fotos til sammen med et politisk budskab, modsat i dag hvor der mest bruges fotos af kandidaterne. Meget morsomt har man anbragt en kontorstol med en ternet jakke foran en væg med socialdemokratiske kandidater, som man har indtryk af er blevet fotograferet med den samme jakke og derfor til forveksling ligner hinanden. Til udstillingen er der udgi-

vet en bog med en række artikler, hvoraf de mest interessante er Thomas Kruses om Røde Mor og Michael Wittes om hans egen plakaterproduktion. Artiklerne viser klart den store forskel, der var i deres udtryksform. Mens Røde Mor havde alvorlige politiske budskaber, arbejdede Witte med humoren. Det gav sig bl.a. udslag i den berømte svineplakat fra 1978 med teksten "Danske svin er sunde, de strutter af penicillin". En slagteriorganisation fik den standset med et fagedforbud, som først blev ophævet af højesteret i 1980, og Witte undgik at blive straffet.

Det var ikke tilfældet i 1961, da DKU's formand Poul Emanuel blev idømt en hæftestraf på 30 dages fængsel som ansvarlig for trykning og opsætning af en plakat, der efterlyste oberst Schjødt-Eriksen for at være skyldig i mord. Så vidt vides er Poul

Emanuel den eneste der er blevet idømt fængselsstraf for plakatfremstilling. Det havde været en god historie på en politisk plakatudstilling.

Alle materialer er hentet fra Arbejderbevægelsens Arkiv og Bibliotek (ABA), der blev etableret i 1909. I starten var der ingen, der interesserede sig for plakater, men heldigvis blev man senere opmærksom på, at der også lå en opgave i at sikre den slags. I mange år havde man næsten kun socialdemokratiske plakater, men da DKP afleverede sit arkiv til ABA i 1989, kom der yderligere 800 plakater til. I dag har man 12.000 plakater, hvoraf 8.000 er danske.

Alt i alt en spændende og anderledes udstilling.

Arbejdermuseet: Et råb fra muren. 100 års politiske plakater. Slutter 28. maj. Åbent dagligt 10-16.

Fredagscafé i Aarhus

Første fredag i hver måned er alle velkomne til kulturcafé fra klokken 16.00 i Studsgade 12. Spartakus Bogcafé og KPID, Aarhus afdeling.

Fredag den 2. marts er emnet "Et barn af Himmelbjerggården" hvor Finn Gøsta vil fortælle om Himmelbjerggårdens historie, samt egne oplevelser derfra i perioden 1945-52. Finn Gøsta er stadig aktiv omkring Himmelbjerggårdens ve og vel.

Fredagscafé i København

Åben fredagscafé på Frederikssundsvej 82, NV den 23. marts 2012 kl. 19.00.

Journalist Morten Nielsen, Afrika kontakt fortæller om udviklingen i Afrika med vægt på Sydafrika.

Sandwich, øl, vand, kaffe sælges.

Arr.: KPID København og Ungkommunisterne

Venskabsforeningen Danmark – Den demokratiske folkerepublik Korea

Indbydelse til mindefestmøde lørdag den 31. marts kl. 14-16 Biffen, Christianshavns beboerhus, Dronningensgade 34, Kbh. K – i anledning af 100-året for Kim Il Sung's fødsel. Taler, debat, musik og dokumentarfilm.

Antifascistisk havne-event i Hamburg

18.-20. maj 2012, arrangeret af FIR og venner af de internationale brigader

Fredag 18. maj: Afgang fra Københavns Hovedbanegård kl. ca. 9.00. Vi ankommer til hotellet kl. ca. 14.30. Kl. 18.00 mødes vi i Ernst Thälmanns minde-lokaler i Tarpenbek Strasse 66.

Lørdag 19. maj: Kl. 16.00 – 16.30 går vi om bord i en havneturbåd og sejler til modstandssteder i Hamburg havn hvorfra man opererede i 30'erne og under II. Verdenskrig.

Efter vi er ankommet til byens centrum er der mulighed for at gå til den berømte Reeberbahn i St. Pauli, et område med bl.a. mange barer, musik-steder og teatre.

Metroen og busserne kører hele natten, så du har mulighed for at nå dit hotel inden morgens komme.

Søndag 20. maj: Kl. 11.00 besøger vi Willi Bredel-Selskabet i Im Grünen Grunde 1C, Hjemrejse: kl. ca. 16.00, med ankomst til Københavns Hovedbanegård kl. ca. 21.00

Pris: Ca. 1350,00 til 1700,00 kr. inkluderer togrejse København-Hamburg retur; 2 overnatninger på hotel – 5 minutter fra hovedbanegården – i dobbeltværelse med eller uden bad/toilet på værelset + morgenmad. Tilmelding inden 16. marts til Allan Christiansen, Ibsvej 94, 2880 Bagsværd; Mail: awchristiansen@hotmail.com – tlf.: 20 83 03 52

Mere detaljeret program på www.kommunisterne.dk

SPALTEN

Peter Beck

Hjertelig tillykke til vores alderspræsident med de 80 år den 1. marts.

Kammeraterne i Nord-Vest afdeling

Bjørn Gemzøe

Et forsinket, men lige så velment tillykke med de 75 år og tak for alle dine tegninger.

Kammeratlig hilsen Birte Mølholm

Studiekreds

i Vesthimmerlands og Nordjyllands afdeling

den 11/3 kl. 10.00 hos Yngve.

Emnet er "Proletarisk Internationalisme".

Oplægsholder: Jo Apollo

Bekæmp nazismen

X i kalenderen lørdag den 31. marts. Demonstration i Århus.

Tjek www.kommunisterne.dk / opslagstavlen

Hobbyklubben af 1965

Marts

- 7. marts Bakkesangerinder. Foredrag v/Christian Beck og Sonja med sang og musik.
- 14. marts Her mødes vi ved Kofoeds Skole på Christianshavn. Det koster 50,- pr. deltager, hvis man vi have mad med.
- 21. marts Ingen indleder endnu.
- 28. marts AFSLUTNINGSFEST kr. 100,-

Reparation og salg af computere – kører også ud!

Rantzausgade 37A, 2200 København N.
Tlf. 5046 2832

Mail: Kim@Hardware.dk – www.pcmissing-link.dk
Åben man.-fre. 13-19. lør. 11-16

Bladfond 2012

Afdelinger	24/1–21/2
Amagerland	350,00
Fredericia	300,00
Indre By	400,00
Nordvest.....	2.490,00
Vest	100,00
Vestegnen	900,00
Vesthimmerland	25,00

Bladfond i alt 4.565,00

Hobbyklubben 500,00

Ialt 5.065,00

KULTURLIV

Film værd at se

Arriettys hemmelige verden
Dame, Konge, Es, Spion

J. Edgar

My week with Marilyn
The Artist

Flygtningeproblematik

Den finske filminstruktør Aki Kaurismäki producerede i 1992 filmen Bohemliv, som beskæftigede sig med kunstermiljøet i Paris. I denne film optrådte Marcel Marx. Han er nu flyttet til Le Havre i den nye film "Miraklet i Le Havre", der beskæftiger sig med flygtningeproblematikken på en solidarisk måde. Filmen har premiere torsdag den 15. marts og vil blive anmeldt i næste nummer af KOMMUNIST, men allerede nu kan den varmt anbefales.

Avantgardens kvinder

Et spændende, men hidtil underbelyst, kapitel i kunsthistorien bliver med udstillingen Avantgardens Kvinder 1920-40 præsenteret på Louisiana. I en sammenstilling af otte af mellemkrigstidens fremtrædende kunstnere afdækkes historien om et netværk af markante kvindelige kunstnere, som var pionerer og drivende kræfter i de avantgardebevægelser, der prægede Europa i tiden. Udstillingen præsenterer ca. 200 værker indenfor maleri, fotografi, collage, design, film og skulpturer.

Los Van Van i Vega

Den 10. marts kl. 21.00 transporterer Vega publikum til Cuba, når det legendariske band Los Van Van optræder. Der er en tradition for at det skyder det danske forår i gang. Los Van Van – Cubas svar på Rolling Stones – har gennem årene konstant udvidet cubansk musiks grænser ved at inddrage tidssvarende genrer.

Victor Brockdorff

Den 11. oktober 2011 ville maleren Victor Brockdorff være fyldt 100 år. I den anledning viser Odsherreds Kunstmuseum ca. 40 værker fra perioden 1927-55, med særlig fokus på hans virke i Odsherred, hvor han boede fra 1934 til 1940. Udstillingen vil blive anmeldt i næste nummer af KOMMUNIST.

Fredags Cafe i Spartakus kan varmt anbefales

■ Gennem et lille års tid har bogbutikken Spartakus i samarbejde med KPID Århus afd. inviteret til Fredags Café.

Det har vi benyttet os af nogle gange. Der er et bredt udbud af meningsfulde foredrag i hyggelige omgivelser.

I dag handler foredraget om Ramallah i Palæstina, og vi kan se, at der er stor interesse for emnet, fremmødet er fantastisk, og der røg den sidste stol. Folk står nu hvor der er plads, og der kommer stadig flere til. Tilhørerne er en blanding af danskere og folk af palæstinensisk oprindelse i alle aldre.

Lidt forsinket starter foredraget. De to søskende Sara og Andreas, som står bag bogen 'Stemmer fra Ramallah' fortæller om deres baggrund for at lave bogen, og

man mærker tydeligt, at de har haft nogle oplevelser, de

gerne vil give videre. Vi får vist forskellige typer

for gadekunst, og de fortæller entusiastisk om, hvad de

kunne lide, og hvad det var der talte til dem.

Fælles for mange af de billeder vi så var, at det ikke var budskaber om hævn, eller at det var synd for palæstinenserne, men i stedet et budskab om fællesskab, håb og kærlighed.

Det ramte og står som det overordnede budskab vi tog med derfra, for ligesom det ikke var det de havde forventet, var det heller ikke hvad vi havde regnet med.

Efter foredraget stillede folk de sidste spørgsmål og der var tid til at hyggesnakke over en kop kaffe eller en øl. For os er der ingen tvivl om, at både tilhørere og de to foredragsholdere havde en rigtig god dag i Spartakus.

Fredags Cafe i Spartakus kan varmt anbefales.

Karen og Mia Just

Kommunistisk Parti i Danmark:

Industriforliget er et katastrofalt nederlag

■ Dansk Industris formand udtalte hoverende efter forliget, at arbejdsgiverne havde fået mere end de havde givet. Formanden for CO-Industri udtalte, at det var en vanskelig situation for virksomhederne, som vi alle må støtte op om. Glemte var kravet om i det mindste at sikre reallønnen.

Forliget er næppe set værre siden 2. verdenskrig, hvor der dog indførtes dyrtidsregulering. Industriforliget skal forkastes.

Færre penge at leve for

Inflationen forventes at stige med 2,8-3% pr. år, hvilket

rundt regnet svarer til 4,50 kr. i timen. Men mindstelønnen bliver kun reguleret med 1,35 kr. Mindstelønnen anvendes kun overfor få, og er derfor er en gratis "indrømmelse". For disse få lavtlønnede er der tale om en særdeles kraftig real-lønstilbagegang.

Vi ved allerede nu, at der

ligger et cirkulære fra DI om ikke at give nogen form for lønindrømmelser lokalt ved de såkaldt frie lokale forhandlinger.

Lærlingene blev som sædvanligt spist af med krummer.

Foringelser

– Genetillægget for natarbejde blev reguleret med mindre end halvdelen af inflationen.
– Ældre medarbejdere der får mulighed for at gå ned i arbejdstid skal selv betale indtægtstab med deres pensionsindbetalinger, som de så vil mangle, når de skal på pension.

Ingen overenskomstret

Forhandlerne stod ikke fast på kravet om ophør af den forhadte og udemokratiske 50% regel, der gælder for HK's medlemmer. Den betyder at mindst halvdelen af kontorarbejderne på en arbejdsplads, skal være organiseret i HK for at kunne blive overenskomstberettigede.

Ser forhandlerne ikke problemet komme nærmere og nærmere til de øvrige

forbund? Først vores mindre arbejdspladser og derefter de større. De gule organisationer/forretninger vokser, og arbejdsgiverkravet til næste OK vil være 50% reglen overalt.

HK får i stedet mulighed for 'job løn'. Det er ikke et gode. Det er afskaffelsen af alle tillæg og arbejdstidsregler, for til gengæld at få lidt mere i lønningsposen. Det vil øge arbejdsløsheden.

Stå fast på kravene

Industriforliget har banet vejen for arbejdsgiverne i de brancher, der endnu ikke har forhandlet færdigt.

Vi opfordrer fagbevægelsens forhandlere til ikke at lade sig kue af det katastrofale industriforlig, der er et tilbageskridt af græske dimensioner. De samme kapitalkræfter står bag, og deres mål er ikke at gavne landet i en svær tid, men at højne deres egne indtægter og sikre stigende aktiekurser.

Industriens arbejdere og ansvarlige faglige ledere må samles om et NEJ til forliget.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Demonstration mod overenskomstforlig med Dansk Byggeri

■ Torsdag den 16. februar demonstrerede murerne og murerarbejdsmændene fra 3F Bygge- Jord- og Miljøarbejdernes fagforening i København foran 3F's hovedkvarter.

Det skete for at protestere mod de usle overenskomster, der i skrivende stund bliver indgået.

Foto: Tscherning Johansen
Tekst: Martin Jensen

Man frabad sig at indgå forlig med Dansk Byggeri, der vil betyde en reallønsnedgang. Peter Hougård fra byggegruppen i BJMF, taler.

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år 275,- kr.
1/2 år 165,- kr.

Bliv klogere i godt selskab

■ Årets nordiske sommerlejr finder i år sted i Danmark. Nærmere betegnet ved Gedser, nær skov og strand. Det foregår fra lørdag den 7. til 14. juli.

Prisen for en uge er 1000,- kr. og 300 kr. for børn op til 15 år. Unge uden fast indtægt kan søge tilskud. Prisen er incl. alle måltider og fælles bustransport til og fra København.

Tilmeldingen starter 1. april.

Tlf. 38 88 28 33 eller mail: kpid@kommunisterne.dk

Det udførlige program bringes i næste nr. af KOMMUNIST

